АНТИКОР – національний антикорупційний портал
МОВА ЯЗЫК LANG
Дніпро: 8°C
Вівторок, 25 серпня 2026 р., 18:32

АНТИКОР

Топ-теми:
- Арешт Єрмака
- Корупційна мафія Міндіча в Енергоатомі
- Напад Росії на Україну

Пошук...

НОВИНИ КОНФЛІКТИ ПОЗИЦІЯ ДУМКА ПОДІЇ ВІЙНА ВІДЕО БЛОГИ

Головна › Статті › Позиція › Коментарі › Андрій Садовий: Люди, які запустили бумеранг у бік Львова, цим же бумерангом по голові отримають

Андрій Садовий: Люди, які запустили бумеранг у бік Львова, цим же бумерангом по голові отримають

Читать на русском

Додати як бажане джерело в Google

Андрій Садовий: Люди, які запустили бумеранг у бік Львова, цим же бумерангом по голові отримають

Наша розмова сьогодні – із Андрієм Садовим, міським головою Львова.

Андрію Івановичу, я читала ваше інтерв'ю в «Дзеркалі тижня» і мені сподобалася фраза Сергія Рахманіна, із яким ви говорили, про нашого президента: «На зміну великодушній хитрості прийшло зле безсилля». Зле – це зрозуміло, але чи справді «безсилля»? У тому інтерв'ю ви говорили, що ваше відсторонення від посади - практично доконаний факт. Але це було місяць тому, а зараз ми з вами все ще сидимо в кабінеті голови міста Львова. От скажіть... Щось змінилось з того часу? Папочка...

...Так. Лежить. Вони готові її дістати в будь-яку секунду, але щось їх дуже серйозно налякало. Я думаю, можливо, - це реакція людей, підтримка людей. Люди виявились набагато мудрішими від авторів тих сценаріїв, які були кимось намальовані.

...Ви знаєте, я маю повагу до сильних людей. Сильні люди є в певній мірі прогнозовані.

А от слабкі, - коли приходять до влади, - заради збереження себе можуть робити найстрашніші речі. Це небезпечно.

Як завжди у розмові з журналістами, ви намагаєтесь всю інформацію заховати між рядків. Тим часом очільник вашої парламентської фракції вже відкрито говорить про терор з боку влади. Тобто, ви даєте своїй фракції карт-бланш на чіткі меседжі для суспільства, а собі залишаєте таку собі нішу толерантності і лояльності до влади? Чи посада зобов'язує?

По-перше, я несу відповідальність за громаду міста Львова. Я розумію, що позиція «Самопомочі» у Верховній Раді створила для львів'ян певні незручності, тому що, пробуючи тиснути на партію, на парламентську фракцію, почали тиснути на мене і створювати проблеми для міста. І в цьому, власне, є глупота отих слабких людей, які є при владі. Які не розуміють, що Львів за всю свою історію пережив дуже складні випробування. Ми і це переживемо.

А люди, які запустили оцей бумеранг у бік Львова, вони ж цим бумерангом по голові і отримають.

Я маю великі хвилювання за переслідування, які сьогодні ведуться проти членів нашої партії, наших колег. Не треба далеко ходити: голова Запорізької обласної організації, він же перший заступник керівника обласної ради, - кримінальне провадження. Пані Наталя Чиж, керівник Житомирської обласної організації, секретар міської ради Житомира – обшуки вдома, при чому, в той час, коли її там нема. Відсторонили від виконання обов'язків, до речі, незаконно, нашого керівника Волинської обласної організації і секретаря Луцької міської ради. Зняли з посади за командою Банкової першого заступника керівника обласної ради, керівника Львівської обласної організації Прасковію Дворянин. Підпалили машину пані Войціцької – одного з активних депутатів Верховної Ради. Несанкціоноване вторгнення в помешкання Олега Березюка. За останній рік двічі несанкціоновано проникали в помешкання Олега Лаврика, депутата Верховної Ради, керівника виконкому партії. Я можу продовжувати цей список. Це – недопустимі речі після Революції Гідності. Люди, які прийшли тоді до влади, знаєте, били себе в груди і говорили, що вони будуть служити українцям, які їх обрали.

На жаль, ці тези вже сприймаються з сарказмом. Я кажу щиро «на жаль».

Я розумію вас.

Тим не менше, от цей Домоклів меч затримання залишається висіти над вами?

В українській політиці ти повинен бути готовим до того, що тебе завтра можуть арештувати і кинути за грати.

Об цю фразу я так само спіткнулася у ваших інтерв'ю. Але ж ви пішли в політику? Тобто, ви готові до таких жертв? Заради чого?

Ви знаєте, я мав амбіцію бути міським головою, бути успішним міським головою. Я йшов будувати місто, в якому хочеться жити. Я зрозумів, що це можливо в нашій країні за умови, якщо одночасно будувати країну, в якій хочеться жити. І я пішов будувати країну. Як це робиться в цивілізованому світі? Створюється партія, тому що тільки партії можуть вибудовувати успішні країни. Ми пішли в партійний процес. Сьогодні ми маємо парламентську фракцію, і ми відчуваємо на собі, що таке політичний тиск, що таке переслідування, що таке ница політика, - тобто та політика, яку ми маємо нині. Я це відчуваю на собі. Чи я готовий до цих викликів? Я мушу бути готовий, тому що я – керівник партії, на яку українці покладають достатньо велику надію.

Ви стверджували і стверджуєте, що вас посада прем'єра не цікавить. Ця теза теж залишається актуальною?

Ми живемо в парламентсько-президентській країні, принаймні, я в це хочу вірити. Так от, в парламентсько-президентській країні прем'єра обирає коаліція. Якщо у вас є 226 голосів, ви можете сміливо працювати прем'єр-міністром і мати гарантію, що країна буде проводити реформи, а ви будете нести відповідальність за дії уряду. Якщо ви маєте 26 депутатів, ви ніколи не будете самодостатнім прем'єром. Ви будете залежні від усіх олігархічних груп, які сьогодні присутні в нашій країні. Ви будете на розтяжці з ранку до вечора. Ви не зможете прийняти жодного рішення, яке було би корисне для країни. Ви будете приймати рішення, які будуть корисні для олігархів.

Пане Андрію, але ж ми всі знаємо, що навіть суто арифметично – коаліції нема, бо там нема 226 депутатів.

Нема...

Важливі новини

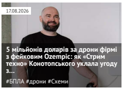

17.08.2026

5 мільйонів доларів за дрони фірмі з фейковим Ozempic: як «Стрим техно» Конотопського уклала угоду з...

#БПЛА #дрони #Схеми

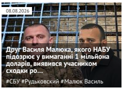

08.08.2026

Друг Василя Малюка, якого НАБУ підозрює у вимаганні 1 мільйона доларів, виявився учасником сходки ро...

#СБУ #Рудьковский #Малюк Василь

ЦЕНЗУРА
ЯК ОБІЙТИ БЛОКУВАННЯ
І ЧИТАТИ НАШ САЙТ

Останні новини

По даті | По переглядам | По коментарям

21:24 Окупанти залишили в силі 15-річний вирок 70-річній українці Світлані Лой за «підтримку ЗСУ»

21:22 «Торгівля людьми»: у Польщі розгорівся скандал через українську клініку сурогатного материнства

21:20 Триразовий абсолютний чемпіон світу Теренс Кроуфорд прибув до Києва

21:15 «Моральний урод і дурень»: Медведєв влаштував істерику через слова Стубба про Wildberries

21:12 Російський спецборт вилетів слідом за американським літаком із Москви

Підписуйтесь на наш канал в Telegram. Оперативно про головне

21:08 Україна у 2026 році отримує в рази менше ракет для Patriot, ніж торік, – Буданов

21:05 Компенсація за втрачений дохід: у «Дії» запустили прийом заяв до Міжнародного реєстру збитків

21:00 Земельні ділянки та ВЛК: родина лікаря Катерняка з Бережан за рік оформила майже 9 га землі

20:55 Телеканал Порошенка «Прямий» отримав статус критично важливого: співробітників можуть бронювати від мобілізації

20:49 «Ковчег» за 4,4 мільярда: Харківська обласна лікарня додала понад 1 мільярд гривень на підземну лікарню та паркінг

20:45 «Агенція оборонних закупівель» контрактує китайські дрони на майже 7 мільярдів гривень

20:42 **РФ атакувала Чернігів «шахедом»: дрон влучив у будинок, постраждала дитина**

20:40 Українку, яка загадково зникла біля кордону США та Мексики, знайшли живою через рік

Тобто, це що значить? Що парламент нелегітимний і що будь-яке його голосування може бути оскаржене в суді? Що відбувається, взагалі?

По факту парламент, вибачте мене, керується ззовні. А якщо він керується ззовні - тоді яким чином функціонує Кабінет Міністрів? Тобто це, на превеликий жаль, не той уряд, який би мав бути в Україні, яка переживає такі складні випробування.

А ви би погодилися на посаду прем'єра, якби сьогодні керівники уряду не були такими собі козлами офірними, правильно я вас розумію?

Я вважаю, що на будь-якій посаді можна працювати за однієї умови: коли в тебе будуть розв'язані руки і ти зможеш здійснювати реальну політику. Щоб сьогодні працювати прем'єром, треба опиратися на 226 голосів. А що зараз? Уряд приймає рішення, а потім починається: а чи парламент це проголосує, а коли проголосує? Знаєте, це як хворий лежить на операційному столі, необхідно терміново робити ургентну операцію, а лікар не має права її проводити, тому що в нього зв'язані руки і треба чекати на «високовельможне соізволеніє». Ну так пацієнт помре і все. От така сьогодні ситуація в Україні.

Ми з вами розуміємо, що 226 голосів там уже не набереться або набереться шляхами колосальних торгів, заносом грошей, попросту кажучи.

Так.

Отже, вибори. Знову ж таки, ви стверджуєте, що вибори повинні пройти по нових правилах.

Звичайно.

Скажіть, будь-ласка, чи депутати захочуть пиляти гілку, на якій сидять? Якщо ми змінимо правила, відметемо «мажоритарку», запровадимо прозорі списки, скажіть, який відсоток нинішніх депутатів знову зайде в парламент?

Мало.

Думаю, відсотків 10. Тобто ви пропонуєте їм: «Іди, застрелься...». Десь так це виглядає.

Ну, Віктор Федорович теж не хотів нікуди йти. Він думав, що буде правити вічно. А де він сьогодні?

Правильно. Тому в народ потрібно вкидати тези про те, що систему змінять абсолютно нові правила, за якими ніхто сьогодні не хоче грати. А хто буде вкидати ці тези, якщо всі телеканали в руках тих самих олігархів-ляльководів українського парламенту?

Ну, на сьогоднішній день вплив медіа не є такий критичний. Є соціальні мережі і сьогодні люди можуть звідти черпати об'єктивну інформацію. Це не є той час, який був 10 років назад. Ситуація і далі буде змінюватися. Я вірю в успіх України. Я тільки розумію одну річ: це не буде швидко, не буде за один день. Це буде трошки довше, тому що ми занадто велика країна і занадто довго ми були під впливом радянської ментальності. І це є всередині ще багатьох. Ми можемо говорити красиві слова, але наші дії, на превеликий жаль, не є такими.

Все було би добре, якби не було війни. Ми проживаємо один день за три, час дуже стиснутий. Тому і діяти треба швидше.

Ви розумієте, якщо війна припиниться, то владу зметуть. І влада це розуміє.

Тому вони не зацікавлені в тому, щоби війна закінчувалась. Їх зметуть. П'ятки в них будуть горіти. Тому що народ спитає: а чого ми такі бідні?

Бо дурні...

Ні. Повірте, прийде час і народ задасть дуже багато запитань.

Тобто ви будете вкидати тези про доцільність перевиборів, бодай парламентських?

Знаєте, вони аналізують - де їм шукати можливості, щоб «проскочити» на нові терміни.

Вони сьогодні не думають про те, аби якісно управляти країною. Як залишитися і далі царювати – оце в них сьогодні в голові.

А стосовно дочасних виборів наша позиція дуже чітка: по існуючому законодавству дочасні вибори приведуть до того, що олігархія лише збільшить свій потенціал і свій вплив.

Це буде так. Тому треба дотиснути, щоб був новий закон про вибори, це має бути позиція всіх свідомих українців.

Яким же чином це робити, як донести необхідність змін у виборчому законодавстві до суспільства? У вас є якась стратегія?

Ви знаєте, МВФ сьогодні є тим рятувальним кругом, на який розраховує і президент, і прем'єр. Якщо в перемовинах із МВФ буде прописаний чіткий пункт - проведення виборів в Україні за новою схемою, - вони нікуди не дінуться. У них не буде іншого виходу. І таких варіантів дуже багато насправді, розумієте?

А хто ж запропонує МВФ вписати такий пункт?

Я їм вже запропонував.

А вони що?

Вони це обдумують.

Я думаю, що в скорому часі ми побачимо більш твердішу позицію Сполучених Штатів, які мають вплив на світовий порядок і яким Україна, я думаю, не є байдужою.

Їм потрібна Україна без корупції і без тої олігархії, яка сьогодні тут є.

А ви переконані, що їм взагалі потрібна Україна?

Ви знаєте, хочемо ми того чи не хочемо, ми є в центрі Європи і від потенційних загроз від нестабільності України в багатьох людей болить голова. Я думаю, що багато європейських лідерів не хочуть мати оцієї головної болі. Вони б воліли вирішувати свої проблеми, - а в них їх, між іншим, дуже багато. Тому я думаю, що всі вони зацікавлені, щоб Україна була прогнозованою, щоб тут відбувалося нормальне управління державою. А воно буде можливе тільки тоді, коли ми будемо мати якісний парламент, а відтак – будемо мати якісний уряд. А це все можливо, коли будуть вибори за новою схемою. Тому це дуже просто і логічно. Тобто, не всі ще зірки склалися, ще потрібен певний час.

Інтернет-видання МИР
www.iamir.info

А якісний уряд ви готові очолити?

20:37 «Забирайтеся»: у Варшаві жінки влаштували конфлікт з українцями

20:31 РФ атакувала Херсонщину дронами та артилерією: загинув чоловік, 9 людей поранені

20:25 Трамп заявив про розмінування Ормузької протоки та пригрозив Ірану знищенням кораблів

20:20 «Утримайтеся від атаки на Європу»: журналіст The Insider розкрив деталі переговорів ЦРУ в Кремлі

20:14 РФ атакувала Запоріжжя дронами: горять авто, є поранені

20:08 Україна ризикує втратити 12 мільйонів тонн зерна через блокаду російських портів, – Bloomberg

20:03 Maudau скорочує частину штату через наслідки російських атак на логістичні комплекси

19:56 Вибух та масштабна пожежа біля міста Самар: на Дніпропетровщині оголосили термінову евакуацію

19:53 «Ми знаємо, що ви збираєтеся зробити»: очільник ЦРУ Реткліфф таємно відвідав Кремль через загрози європейським країнам

Теги новин

COVID-19 агрессия России Атака Війна Война ВСУ Вторжение Дональд Трамп Донбасс ДТП Зеленский ЗСУ Киев Київ коронавирус Коррупция Напад Росії на Україну Нападение России на Украину оккупанты окупанти Порошенко Путин Росія Россия СБУ США Украина Україна ЧП Эпидемия коронавируса

Наші опитування

Чи вірите ви, що Дональд Трамп зможе зупинити війну між Росією та Україною?

○ Так, повністю зможе
○ Частково зможе, але не відразу
○ Ні, не зможе
○ Це залежить від дій інших сторін
○ Важко відповісти

Голосувати

Показати результати опитування
Показати всі опитування на сайті

А чому ви думаєте, що за цей час не з'явиться багато більш фахових і гідних людей? Я завжди до співпраці залучаю людей, які мудріші, талановитіші від мене. Давайте будемо дивитися, яка буде ситуація на той час. Для мене не є мрією мого життя очолити ту чи іншу структуру. Для мене є велике завдання мого життя – жити в успішній країні і робити для цього все можливе.

Кілька місяців тому я мала розмову із доктором соціології і керівником однієї соціологічної структури Олександром Вишняком. Не знаю, чи «Самопоміч» є його клієнтом…

…Не є його клієнтом.

…Так от він сказав, що нинішній президент злякався зростання вашого рейтингу і засипав вас сміттям. Чи президент і справді вас аж так боїться?

Ну, це треба його питати.

Але ви ж із ним спілкуєтесь?

Звичайно.

Ви знаєте його і знаєте, очевидно, як ця людина мислить і яке в нього світобачення. Тобто, чи він і справді розцінює вас як серйозного супротивника?

Якщо говорити про персоналії, то мені розказувати про думки президента, напевно, неетично. Ви при нагоді його самі спитайте і почуєте його відповідь.

А він відповідає приблизно десь так, як і ви, він проходить між крапельками дощу.

(Садовий сміється)

Ну добре, це був ліричний відступ… Якось ви сказали, що головне для вас - вистояти і дочекатися розвалу цієї системи. Що ви мали на увазі під словом «система»?

Це олігархічна система, яка, починаючи з перших років незалежності, керує цією країною. Вони мають тотальний вплив на медіаресурс, вони мають тотальний вплив на роботу парламенту.

Змінюються тільки прізвища президентів, але сам принцип керування лишається, на превеликий жаль, тим самим.

І навіть війна і смерті не сильно на них впливають, вони і на цьому навчилися заробляти. І оця блокада на Сході показала, хто є хто. Коли волали всі в один голос, - як це так, бо вони ж заробляють тут, а блокадники їм заважають.

Добре, якщо вже ви торкнулися теми блокади, то як саме буде відбуватися розвал цієї олігархічної системи, про яку ви говорите, якщо блокада чудово продемонструвала, що наша влада грає на боці олігарха Ахметова і чомусь дозволяє йому торгувати всередині України за цінами «Роттердам плюс».

Ну, бачите, є рішення РНБО. Його би не було, якби прості українці не пішли і не перекрили сполучення. Його б не було, цього рішення РНБО. Правда?

Можливо. Але ви ж самі кажете, що одне діло – прийняти рішення, а друге діло - його виконувати. Це дві великі різниці, як говорять в Одесі.

А нащо ми з вами є? Ми з вами повинні бути мудрішими, повинні прораховувати їхні кроки наперед і не давати їм можливості це робити (*не виконувати рішення Ради нацбезпеки* – ред.). Знаєте, успішно керувати можна лише тоді, коли тобі довіряють люди. Тоді ти можеш йти до людей, користуватися їхньою підтримкою. Якщо до тебе довіри немає, - то це велика ілюзія.

Тому що ті ж самі олігархи, які сьогодні тебе підтримують, вони ж завтра тебе здадуть з потрухами.

Коли ти не зможеш захищати їхні інтереси, вони просто тебе викинуть. Тому це повинен усвідомлювати кожен, хто сьогодні довіряється олігархату і йде з ними на співпрацю.

Ну добре, а ви вірите, що у нас настане колись країна без олігархів?

Вірю. Звичайно, вірю в це.

І за яких умов це станеться?

Коли ми будемо мати можливість проводити чесні вибори, коли буде чесний і справедливий закон про вибори, коли держава буде інвестувати левову частку державних коштів у освіту, в просвітництво.

Тому що люди обирають собі подібних.

Це дуже довга дорога. Знаєте, я не можу сьогодні вам сказати, що, от, через п'ять місяців чи через п'ять років станеться диво і все зміниться. Це важка, рутинна праця. Ви згадайте себе, яка ви є сьогодні, і якою ви були 10 років тому і 20 років тому.

Так, іншою.

І так кожен із нас. Ми стаємо досвідченішими, ми стаємо загартованішими, навіть сьогоднішні випробування і труднощі роблять нас сильнішими. Ми вчимося. Я нікуди не збираюся з країни їхати, я нікуди не збираюся ховатись, я є тут, мої колеги всі є тут. Ми будемо робити все, що ми можемо на сьогоднішній день. Ви праві, сьогодні важливо вижити в цій системі, не продатися. Тому що один випадок був в українській історії, коли, дійсно, з'явилася потужна ідеологічна партія, яка мала чітке бачення розвитку держави – це був РУХ. Його знищили, розвалили, поділили… Сьогодні «Самопоміч» має амбіцію бути потужною ідеологічною партією, ми маємо намір будувати успішну Україну. У нас сьогодні складний період, на нас сьогодні тиснуть, давлять, влаштовують репресії – ми це розуміємо, але ми переживемо цей період.

Але ж ті, хто зараз влаштовує на вас гоніння, вони не можуть не усвідомлювати, що в народі традиційно співчувають жертві, тобто тим, кого упосліджують. Згадайте Юлю Тимошенко. Або Савченко. Всі ж плакали, дивлячись на них у тюрмі…

Дев'яносто дев'ять відсотків тих, хто потрапляє в українську політику, потім просто продаються, чесно вам скажу. Знаєте, українська політика – це як будинок розпусти.

Але ж ви теж пішли в українську політику.

Так, ми сьогодні, як монахи, - стоїмо і тримаємо тверду позицію. Нас спокушають, нас купляють, нас б'ють – ми стоїмо. Тому що ми віримо в те, що ми робимо.

Як вас спокушають? Вашим депутатам пропонували гроші за те чи інше голосування? Чи за невихід із коаліції?

Все, що хочете. Знаєте, їм треба тільки спокусити. А потім… Відправити в утиль. І все.

І що, вся «Самопоміч» - це стійкі олов'яні солдатики?

Ну чому… Фракція починалася з тридцяти трьох депутатів. Сьогодні лишилося двадцять шість. Не всі витримали випробування.

А із тих, хто залишився, є такі, що ще вийдуть?

Знаєте, тримаємося разом.

Яка ситуація з Сироїд*? (15 березня заступниця голови ВР Оксана Сироїд закрила пленарне засідання після того, як до сесійної зали зайшли поліцейські, які брали участь в інциденті з депутатом Володимиром Парасюком на блокпосту в Слов'янську напередодні, - ред.)*

Наскільки я знаю, є спроба зібрати підписи за її відставку.

Ну але ж це вже тягнеться доволі довго, вони зібрали ці підписи?

Не знаю. На це питання відповідь має тільки одна особа в нашій країні – це президент. Його треба питати.

Тобто, ситуація «підвішена»?

Знаєте, Оксана Іванівна себе дуже впевнено почуває, тому що вона зробила правильний і гідний вчинок, який не дав можливості сплюндрити український парламент. Тома вона права. А хто правий, на тій стороні і Бог.

Але ви дуже толерантно відгукувалися про міністра Авакова, чия політична сила, власне, й ініціює її відставку.

Я не думаю, що вони це ініціюють, я думаю, що вони виконують ті чи інші завдання. Народний фронт – це не є однорідна партія, там є дуже багато людей, які мають різні думки.

А яке ваше бачення завершення цієї ситуації?

Вибачитись перед Оксаною Іванівною. Подякувати їй за те, що вона проявила твердість і принциповість. Підписи вони офіційно будуть збирати, коли будуть впевнені, що ті підписи вони зберуть. Вони ж провели, знаєте, різні тестові спроби, говорили з багатьма. Велика частина депутатів БПП сказала, що вони цього робити не будуть. Так само в НФ багато депутатів сказали, що вони не будуть голосувати за це *(за відставку Оксани Сироїд, - ред)*. От і все.

Наше з вами інтерв'ю вийде після Великодніх свят. А завтра, в п'ятницю, має пройти звіт прем'єра Гройсмана в парламенті. Невдячне, звісно, питання, але як ви оцінюєте перспективи нинішнього уряду за результатами річного звіту? *(наша розмова із Андрієм Садовим відбулася у четвер, 13 квітня і ми ще не знали, що звіту 14 квітня не було - ред).*

Я думаю, що п'ятниця нічого не змінить. Я маю великий жаль до міністрів. Сильним прем'єр-міністром можна бути за однієї умови – коли є сильні міністри, самодостатні фахівці, які глибинно знають свою галузь. На превеликий жаль, нині так не є.

Сьогодні сильний уряд мало кому вигідний в Україні.

Тому жодного голосування в п'ятницю по даному питанню не буде. Голосування якщо і будуть, то після Великодня.

Але ви допускаєте, що якісь серйозні рішення будуть прийняті з приводу складу нинішнього Кабміну?

Я в Києві буваю дуже рідко, пару разів у місяць. Тому я не думаю, що моя думка буде об'єктивною. Як людина, яка дуже давно знає і Гройсмана, і Порошенка, можу вам сказати, що вони мають прекрасну співпрацю і прекрасну координацію між собою. І я не вірю в ті чутки, що, мовляв, вони між собою посварились. В них прекрасні особистісні відносини. Вони дуже багато речей погоджують і роблять спільно. Просто назовні створюється така певна інтрига начебто про їхню конфронтацію, про розходження думок. Я в це не вірю.

Я сьогодні прочитала в Укрінформі аналіз діяльності уряду Гройсмана за рік. І окремим пунктом у досягненнях нинішнього Кабінету стояла поява в Україну лоукоста Ryanair. Але якщо за рік діяльності уряду одним із вагомих його досягнень вважають появу в нашому повітряному просторі одного лоукоста, - це сумно.

Щоб ви розуміли, з компанією Ryanair Львів почав працювати ще в 2011 році. І зауважте, що вони вже продають квитки зі Львова. Тобто, зі Львова будуть гарантовані рейси. Що буде в Києві, - ще невідомо. Ви праві, сьогоднішнім можновладцям нема сильно чим похвалитися.

Але ж вони повинні усвідомлювати, що люди читають подібні статті і замислюються – чи й справді це велике досягнення «реформаторського уряду»?

Ви розумієте… От ви живете в нормальному світі, спілкуєтесь з нормальними людьми. А як живе чиновник, який займає високу посаду? Ранком до нього до хати приїжджає броньована машина, він виходить з будинку, сідає в цю машину, його везуть в уряд, він заходить в кабінет. Впродовж дня в нього відбувається стерильне спілкування з людьми, які гарантовано не будуть псувати йому настрій. Можливо, після того - якийсь спорт або масажні салони. Потім його знову везуть додому.

Люди відірвані, вони не відчувають пульс України, вони не відчувають пульсу життя. Вони все сприймають через призму медіа. Це біда і трагедія. Треба бути з людьми з ранку і до вечора, кожного дня. Ситуація дуже і дуже складна, тому що рівень довіри до сьогоднішніх політиків є критично низьким.

Якщо би така ситуація була, наприклад в США, то там вже оголошували надзвичайний стан.

Ну не можна успішно керувати країною, коли ти не маєш підтримки людей. Це робить нас максимально залежними від зовнішніх ворогів. І це прекрасно знає Путін. Це прекрасно знають європейські політики, які дуже часто мають набагато більший вплив на українських можновладців, ніж український народ.

Ну але ж ця ситуація не може тривати вічно?

Не може. Треба робити все можливе, щоби у владу приходили самодостатні відповідальні люди, які мають бути залежні від українців, але не мають бути залежні від зовнішніх обставин, від українських олігархів. Знаєте, Україна є. Я вірю, що вона буде. Питання - якою вона буде, - вже від вас із нами залежить… Як ви будете працювати як журналіст, наскільки ви будете твердою, наскільки ви будете піддаватись чи не віддаватися на спокуси. Ви ж подивіться, скільки джинси в сьогоднішніх українських медіа? Або - як я буду працювати, чи я зумію вистояти в цій боротьбі, тому що в мене не було такого досвіду раніше. Я, працюючи 11 років міським головою, можу вам чесно сказати, що цей рік - найважчий у моєму житті. Я в страшному сні собі не міг подумати, що я буду жити під таким тиском. Це немислимо було, тим більше після Революції Гідності.

А як ви собі даєте раду?

А от так і живу. Дякуючи, що люди мене підтримують. Сім'я мене підтримує, друзі мене підтримують, колеги по партії мене підтримують. Тому що кожного дня у мене є мільйон проблем, штучно створених, які треба вирішувати. Але слава Богу, ви ж бачили місто, місто живе, розвивається, люди щасливі. Одружуються, закохуються, готуємося до Пасхи. В минулому році прийняли 2, 5 млн туристів. Все окей. Просто те, що у мене робиться всередині, оцей біль, оці страждання – ніхто цього не бачить, це я лишаю для себе, це моє. Тому що я дав слово чесно працювати для громади. Я це роблю, наскільки би це важко мені не було.

А ви п'яте якісь заспокійливі ?

Ніколи в житті (сміється).

…Чи чай з м'яти…

Коли маю приймати дуже складні рішення, можу відкрити Святе письмо і прочитати хорошу молитву. Це дуже помагає, до речі.

У вас міцна нервова система…

Я особисто стараюся працювати в оточенні мудрих, інтелігентних, вихованих людей. Вони дають мені силу і Божу ласку. І сім`я, і моя дружина Катерина, яка мене любить і підтримує.

…Говорячи про вашу розмову з Порошенком, яка відбулася недавно, ви кинули таку фразу: ми домовилися здзвонитися. Ви ще не зідзвонювалися?

Як я можу відривати президента, коли він кожного дня - на топі міжнародної політики, вирішує життя людства, а я буду зі своїми дрібними питаннями йому дзвонити.

Але ж ви самі сказали, що він так ображається, коли ви буваєте в Києві і не телефонуєте йому?

Ну, можливо, наступного разу буду їхати, зателефоную.

Тобто, останнє слово ще між вами не сказано?

Та боронь Боже, ви що? Життя – це є біг на довгу дистанцію.

Я спостерігаю, що «Самопоміч» почала активно «проробляти» тезу про те, що обмін полоненими фактично припинився. Чому ви саме зараз звернулися до цієї проблеми, лише зараз згадали про наших полонених? Все-таки, війна вже три роки йде.

Це критично серйозна проблема. Ми повинні зробити все можливе і неможливе, щоб визволити наших хлопців із полону. Ізраїль свого часу сотні людей віддавав, аби забрати одного свого солдата з полону. Ми повинні робити так само.

Чому ми цього не робимо?

… У нас в одному з наших управлінь у міській раді працює пані, брат якої знаходиться в полоні. Я цей біль відчуваю кожного дня. Я вам сказав свою позицію. Президент має надзвичайно багато можливостей, щоб це питання врегулювати, він має просто прийняти рішення.

І ви це питання з ним обговорювали?

Так, я з ним це питання проговорював.

Якісь зрушення після цього відбулися?

Не знаю, ця тема є закрита для широкого загалу. Я просто просив його не підраховувати, що вигідно, а що невигідно, - а просто взяти і зробити.

Інтернет-видання МИР
www.iamir.info

Таке дурне, я б сказала, питання, але ж поверненням полонених займається Віктор Медведчук.

Якщо президент України вважає, що він – найкращий переговорник з даної проблеми – ну, це рішення президента. Я би, можливо, робив по-іншому.

Стосовно законопроекту про окуповані території. Ви стверджуєте, що блокада реально почне діяти лише із прийняттям такого закону. Щось робиться вами для того, щоб цей закон був, нарешті, прийнятий?

На превеликий жаль немає у парламенті достатньої кількості голосів, аби закон був проголосований в тій редакції, яка буде вигідна для українського народу.

Я переконаний, що навряд чи ми в швидкому часі зуміємо звільнити наші землі. Це дуже складно. Я приводжу історичну паралель з Німеччиною. Після Другої світової війни уряд Німеччини очолив Конрад Аденауер. Він був канцлером три каденції. І весь цей час йому пропонували об'єднати Німеччину. Він мав дуже тверду позицію, він говорив: або об'єднання, або свобода. І вибирав свободу. І коли вже після нього канцлером став Коль, а потім Радянський Союз розвалився, тоді ГДР легесенько приєдналася до ФРН і це не було проблемою для Німеччини, Німеччина чітко тримала свій курс. Якщо би у свій час Аденауер пішов на об'єднання, ми би втратили ту Німеччину, яку ми сьогодні бачимо – сильну, самодостатню, лідера ЄС. Треба завжди мати тверду і принципову позицію. Нам треба дуже глибоко аналізувати процеси, які відбуваються в Абхазії, в Придністров`ї, в Карабаху. Тому що Росія не має наміру забирати свої війська з окупованих територій Донецької і Луганської областей. Йти війною проти ядерної країни - це є глупо. Вигравати в такій війні треба інтелектом. І один з підходів - максимально інвестувати кошти і власні зусилля в розвиток своєї країни. Якщо рівень життя в Україні буде в три, в чотири рази вищий, ніж в Росії, то всі ці території повернуться до нас набагато скоріше, ніж ми думаємо. Але для цього треба займатися країною, а не політичними інтригами і всіма тими нехорошими речами, про які ми з вами говорили…

Але для того треба вирішити питання у трикутнику Україна, Росія і ці так звані «республіки».

А все дуже чітко: є територія, яка знаходиться в окупації, окупант - згідно міжнародного права - несе відповідальність за ті території, які він окупував. Жодні переговори сьогодні вже не дадуть ніякого результату.

Але ж ви самі сказали, що влада незацікавлена в припиненні оцієї дивної, гібридної війни…

Оце в тому і є біда. В тому є і трагедія. В тому є найстрашніша наша трагедія.

Тобто ви прогнозуєте, що цей стан нездоровий - ні миру, ні війни, - він буде продовжуватись і далі?

Я не бачу можливості розв'язати цей вузол одномоментно і швидко. Я переконаний, що ми зможемо відвоювати наші території, але завдяки чіткій, твердій позиції тих керівників, які прийдуть. Я не думаю, що ці питання будуть вирішувати сьогоднішні керівники.

Знаєте, ми по понеділках робимо огляд загиблих за тиждень. Кожного разу пишемо про десятки наших убитих героїв…

Це є найбільший біль, це найстрашніше, що може бути.

У владу повинні приходити люди, які мають честь та гідність. Які мають сміливість приймати рішення. Це є аксіома. На превеликий жаль, у нас сьогодні так не є. Але в мене є п'ять малих хлопців, і я хочу, щоби вони гордилися своєю країною. Я хочу, щоби вони про війну читали з книжок. Я є батько, я переживаю. Старшому п'ятнадцять. У нас немає нічого, крім нашої власної країни. Такі реалії.

Інтернет-видання МИР
www.iamir.info

Все ж таки, владу вибирає народ. І, як би там не було, за Порошенка тоді проголосувало більше 50 %.

Звичайно.

Мабуть тут проблема не тільки у владі, але й у народі?

Я вже казав: люди обирають собі подібних. Тому я говорю, що треба займатися просвітницькою діяльністю, треба працювати з простими українцями, треба з ними бути разом, робити їх сильнішими, давати їм більше твердості, впевненості, тоді вони будуть обирати кращих людей до влади. Так працює світ.

На закінчення, якщо дозволите, пару особистісних питань.

Будь ласка.

Я обожнюю Львів, але останнім часом він стає все більш російськомовним. Чому львів'яни толерують цьому явищу?

Львів – це місто, що навіть рабів здатне зробити народом.

Це слова з пісні, яку виконує група «Мері». Ви праві: дуже багато ми маємо гостей зі Сходу. І вони говорять тою мовою, яка їм є зрозуміла. Але після відвідин Львова вони вертаються в свої міста і починають там говорити українською. А їхні діти приїжджають сюди і вступають у наші навчальні заклади і стають повністю україськомовними. Це наша місія, це наше покликання.

Я теж на пенсії куплю квартирку у Львові…

Велкам. Прошу (*сміється*).

Останнє питання теж особисте. Кілька років тому, - до його знищення, - я працювала прес-секретарем телеканалу ТВі. Ви були на якомусь ефірі, і я вам вручила лист від імені громади - про Сергія Гусовського і його ресторан «Пантагрюель», який захопив наш Золотоворітський сквер.

Пам'ятаю.

Нічого не змінилося. Забирати у киян сквер, тим більше – державнуісторико-ландшафтну пам'ятку - некрасиво, погоджуєтесь?

Я погоджуюсь з вами.

В «Пантагрюеля» є один літній майданчик, йому мало? Йому треба ще Золотоворітський сквер. Ну але там прибрали лавочки, тепер там стоять столики і кава по 50 гривень. Чому я маю сідати за столик і пити каву? Поговоріть зі своїм Гусовським…

Сідати за той столик ви маєте право, і сидіти за тим столиком ви маєте право стільки, скільки ви хочете. Ніхто не має право змушувати вас купувати там каву.

Але ж ніхто ж про це не знає, всі бояться туди сідати.

Ну ось можете прийти сісти і сказати: я буду тут сидіти. Все. Покажіть приклад всім іншим.

Оце я розумію, рішення проблеми по-галицьки. І ресторан лишити, і киянам там дозволити відпочивати, не роблячи замовлень.

(Садовий сміється).

Фото: Роман Балук

Бесіду вела Галина Плачинда, видання МИР

Теги: Політика Львів Андрій Садовий

Юлія Більченко

ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР

18 квітня 2017 г., 13:31 Переглядів: 3377 Коментарі: 2

Роздрукувати Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

2013-2026 © АНТИКОР – національний антикорупційний портал

Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.